

عنوان مقاله:

واکاوی مفهوم کرامت در اندیشه اسلامی و بازتاب آن در ساخت شهر

محل انتشار:

فصلنامه رهپویه معماری و شهرسازی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شیما کشاورزی - دانشجوی دکترا، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

سید مهدی خاتمی - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

کرامت از نگاه اغلب فلاسفه، وصفی ذاتی برای انسان‌هاست و در عین حال ماهیت و ابعاد آن محل بحث بسیاری از متفکران است و نظرات متفاوتی پیرامون آن وجود دارد، به عنوان مثال برخی اندیشمندان کرامت را انتسابی و برخی اکتسابی می‌دانند. این اختلاف نظر، اختصاص به نوع کرامت نداشته و در مباحث مرتبط از جمله منشاء و جایگاه کرامت نیز دیده می‌شود. گزینش هر کدام از آراء، در واقع انتخاب زاویه نگاه ما به جایگاه کرامت است. چنانچه کرامت را مبنای سیاست‌گذاری بپنداریم، باید ابتدا خوانش خود را از ابعاد این مفهوم تبیین کنیم تا بر اساس آن به فهم بازتاب آن در ساخت شهر بپردازیم. تبیین این مفهوم در اندیشه اسلامی و فهم بازتاب و کاربست آن در شهرهای مسلمانان، گامی مهم در راستای اخلاقی کردن شهرسازی است و می‌تواند افق‌های جدیدی در این راستا بگشاید. در این مقاله با روشی توصیفی و تحلیلی، کرامت از منظر برخی متفکرین شیعی بررسی و به عنوان مبنای سیاست‌گذاری در شهرسازی تحلیل شده و در نهایت حق بر حکمروایی خوب و حق بر فراگیری شهر از آثار کرامت در راستای ارتقاء کیفیت محیط زندگی شهروندان دانسته شده است.

کلمات کلیدی:

کرامت، اندیشه اسلامی، حق بر شهر، حکمروایی خوب شهری، شهر فراگیر، شهر انسان مدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1733879>

